

ВИРОК
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

м. Луцьк

10 листопада 2025 року

Луцький міськрайонний суд Волинської області під головуванням:

судді -

Покидюка В.М.,

за участю секретаря -

Матвійчук Н.І.,

прокурора -

Старчука В.М.,

захисника -

Коваленко Є.В.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в приміщенні суду в місті Луцьку в порядку спеціального судового провадження за відсутності обвинуваченого (in absentia) обвинувальний акт у кримінальному провадженні №42023132580000095, що надійшов з Волинської обласної прокуратури, відносно Андрієнко Лілії Анатоліївни, 17.05.1975 року народження, уродженки с. Марківське Марківського району Луганської області, громадянки України, зареєстрованої за адресою: Луганська обл., Старобільський район, смт. Марківка, вул. Дружби Народів, буд. 103, раніше не судимої,

- у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, -

ВСТАНОВИВ:

Так, Верховною Радою України схвалено 24.08.1991 «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави України.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України – Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій.

До системи адміністративно-територіального устрою України входять АР Крим, області, зокрема і Луганська область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішується виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень,

встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація (далі – рф).

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1991 рф, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10.02.1995, що укладений між державами СНД, серед яких є Україна та рф, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів один одного та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їхню непорушність, а також вирішувати усі суперечки, що виникають з питань кордонів і територій, тільки мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо такі виникнуть; не встановлювати з ними політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій і комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічної, фінансової, військової та іншої допомоги.

Відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заклучним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та російська федерація уклали 31.05.1997 Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і рф (ратифікований Законом України від 14.01.1998 № 13/98-ВР та Федеральним Законом рф від 02.03.1999 № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2-3 зазначеного Договору, рф зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальноновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та рф про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003 (ратифікований рф 22.04.2004), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької, Луганської, Запорізької та інших областей відноситься до території України.

Незважаючи на викладені вище обставини, 21.02.2022 рф визнано так звані «донецьку народну республіку» та «луганську народну республіку» незалежними державами, попередньо впроваджуючи в період 2013-2022 років, із застосуванням засобів масової інформації, ідеї єдиного російського народу та відсутності української нації, вчиняючи неоголошені та приховані вторгнення на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств рф, організовуючи та підтримуючи терористичну діяльність, направлену на окупацію Донецької та Луганської областей та порушення територіальної цілісності України.

Надалі «президент» рф оголосив 24.02.2022 про рішення розпочати так звану військову операцію в Україні.

Після цього, збройними силами рф, які діяли за наказом керівництва рф і зс рф здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військовим штабам і складам Збройних Сил України, а також підрозділами збройних сил та інших військових формувань рф 24.02.2022 здійснено вторгнення на територію суверенної держави Україна через державний кордон України, який проходить територіями Автономної республіки Крим Запорізької, Донецької, Луганської, Харківської, Херсонської, Миколаївської, Сумської, Чернігівської та інших областей, і здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, окупували частину вказаної території, організували проведення псевдо-референдумів та прийняття незаконних з огляду на норми міжнародних актів, рішень щодо включення окупованих територій Донецької, Запорізької, Луганської, Херсонської областей до складу суб'єктів російської федерації, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час і призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

У свою чергу, указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022, у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки оборони України, відповідно до п. 20 ч. 1 ст. 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану», введено воєнний стан на всій території України, дія якого неодноразово продовжувалася та який триває по даний час.

Відповідно до ч. 2 ст. 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» Кабінет Міністрів України, інші органи державної влади, військове командування, військові адміністрації, Верховна рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування здійснюють повноваження, надані їм Конституцією України, цим та іншими законами України.

Відповідно до ст. 9 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2012 № 1207-VII, державні органи та органи місцевого самоврядування, утворені відповідно до Конституції та законів України, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території діють лише на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом.

Станом на 24.02.2022 Андрієнко Л.А. постійно проживала на території смт. Марківка, Старобільського району Луганської області.

Наведені вище факти розв'язання та ведення рф агресивної війни проти України, здійснення підривної діяльності, захоплення державних установ, організацій та військових частин, широко висвітлювались більшістю засобів масової інформації, в тому числі іноземних держав, у зв'язку з чим були достовірно відомі Андрієнко Л.А.

У свою чергу, громадянка України Андрієнко Л.А., відповідно до вимог ст. 68 Конституції України, зобов'язана неухильно додержуватися Конституції України та законів України, актів Президента України і Кабінету Міністрів України, наказів та інших нормативно-правових актів.

З 25.02.2022 по даний час Марківська селищна територіальна громада, та ряд інших селищних, міських і сільських територіальних громад Луганської області перебувають під окупацією збройних сил рф, що зафіксовано відповідним Переліком, затвердженим Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 № 309.

Всупереч порядку, встановленому Конституцією України, Законами України «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про центральні органи виконавчої влади», «Про місцеві державні адміністрації», та іншими нормативно-правовими актами, 15.03.2022 зареєстровано окупаційний орган влади – так звану «адміністрацію Марковского района луганской народной республики» (мовою оригіналу), а 24.11.2023 вказаний окупаційний орган влади реорганізовано в так звану «адміністрацію муниципального округа муниципальное образование Марковский муниципальный округ луганской народной республики» (мовою оригіналу), з метою подальшого утримання адміністративно-політичного контролю та реалізації узурпованих владних повноважень.

Під час указаної окупації представники органів місцевого самоврядування та органів державної влади на місцях були примусово та незаконно відсторонені від виконання покладених на них обов'язків.

Положеннями п. 6 ч. 1 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII визначено, що окупаційна адміністрація рф – це сукупність державних органів і структур рф, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних рф самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Згідно з ч. 3 ст. 18 Кримінального кодексу України, службовими особами є особи, які постійно, тимчасово чи за спеціальним повноваженням здійснюють функції представників влади чи місцевого самоврядування, а також постійно чи тимчасово обіймають в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах чи організаціях посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських функцій, або виконують такі функції за спеціальним повноваженням, яким особа наділяється повноважним органом державної влади, органом місцевого самоврядування, центральним органом державного управління із спеціальним статусом, повноважним органом чи повноважною службовою особою підприємства, установи, організації, судом або законом.

Відповідно до постанови Пленуму Верховного Суду України № 5 від 26.04.2002 «Про судову практику у справах про хабарництво» організаційно-розпорядчі обов'язки – це обов'язки по здійсненню керівництва галуззю промисловості, трудовим колективом, ділянкою роботи, виробничою діяльністю окремих працівників на підприємствах, в установах чи організаціях незалежно від форми власності. Такі функції виконують, зокрема, керівники міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, державних, колективних чи приватних підприємств, установ і організацій, їх заступники, керівники структурних підрозділів, їх заступники, особи, які керують ділянками робіт.

Всупереч указаним правовим нормам, після повної окупації смт. Марківка, Старобільського району та інших територіальних одиниць Луганської області військовослужбовцями збройних сил рф, Андрієнко Л.А., маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвого досвіду для усвідомлення фактів збройного конфлікту, викликаного російською військовою агресією, а відтак усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, водночас підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, у тому числі щодо подальшого розвитку України, виходячи з геополітичних інтересів рф, які передбачають перебування України у сфері її впливу, а також з корисливих мотивів та хибиного почуття кар'єризму, вирішила використати факт встановлення окупаційної влади на

території Марківської селищної територіальної громади та ряду інших населених пунктів Луганської області у своїх особистих інтересах та в березні 2022 року, більш точний час об'єктивних обставин досудовим розслідуванням не встановлений, добровільно обійняв посаду начальника так званого «отдела по вопросам государственной гражданской службы кадров администрации Марковского района луганской народной республики» (мовою оригіналу), а з 24.11.2023 – начальника так званого «отдела по вопросам муниципальной службы и кадров Администрации муниципального округа муниципальное образование Марковский муниципальный округ луганской народной республики» (мовою оригіналу) тобто посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих функцій, у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території.

Після цього, з метою представлення окупаційній владі своєї особистої прихильності формування в населення окупованої частини території Луганської області, в тому числі Марківської селищної територіальної громади, де зареєстрована юридична адреса та фактичне місцезнаходження згаданої окупаційної адміністрації, думки невідворотності встановлення та утвердження російської окупації частини території України, як єдино законної влади на цій території, просуваючи ідеї проросійської спрямованості, незворотного і стабільного існування на теренах Луганської області влади РФ та ідей «російського світу» Андрієнко Л.А., являючись начальником так званого «отдела по вопросам государственной гражданской службы и кадров администрации Марковского района луганской народной республики» (мовою оригіналу), а з 24.11.2023 – начальника так званого «отдела по вопросам муниципальной службы и кадров Администрации муниципального округа муниципальное образование Марковский муниципальный округ луганской народной республики» (мовою оригіналу), забезпечувала з іншими особами з числа представників незаконних органів окупаційної влади держави-агресора, створених на окупованій території Луганської області, реалізацію незаконної державної політики держави-агресора по ефективному функціонуванню системи управління муніципальної служби, рішенню кадрових питань, віднесених до компетенції адміністрації федеральним законам, законами «Луганської народної республіки», кадрове та організаційно-штатне забезпечення діяльності адміністрації, організацію підготовки кадрів для муніципальної служби і додаткової професійної освіти службовців, заміщаючих посади муніципальної служби, організацію роботи по профілактиці корупційних і інших правопорушень в адміністрації, а також виконувала інші функціональні обов'язки, для подальшого встановлення окупаційної влади, штучного створення у місцевих мешканців хибних уявлень про благі наміри окупаційних військ та незворотного і стабільного існування на теренах Луганської області влади РФ та ідей «російського світу».

Діючи у такий спосіб та добровільно зайнявши посаду у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території та виконуючи, в період з березня 2022 року, більш точний час з об'єктивних обставин досудовим розслідуванням не встановлений, функції начальника так званого «отдела по вопросам государственной гражданской службы и кадров администрации Марковского района луганской народной республики» (мовою оригіналу), а з 24.11.2023 – начальника так званого «отдела по вопросам муниципальной службы и кадров Администрации муниципального округа муниципальное образование Марковский муниципальный округ луганской народной республики» (мовою оригіналу) на тимчасово окупованій території Луганської області, Андрієнко Л.А. здійснила колабораційну діяльність.

Таким чином, обвинувачена Андрієнко Лілія Анатоліївна своїми умисними діями, які виразилися у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, вчинила кримінальне правопорушення, передбачене ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Прокурор у кримінальному провадженні – прокурор відділу Волинської обласної прокуратури Старчук В.М. в судовому засіданні обставини, визначенні в обвинувальному акті підтримав у повному обсязі, в обґрунтування винуватості обвинуваченої зазначив, що показання свідків Корнєва А.М. та Романенко Т.Л. та подані письмові докази підтверджують протиправність злочинних дій Андрієнко Л.А., а кваліфікація кримінального правопорушення є вірною для того, щоб довести винуватість останньої у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, поза розумним сумнівом.

Відтак, прокурор у кримінальному провадженні – прокурор відділу Волинської обласної прокуратури Старчук В.М. просив суд визнати Андрієнко Л.А. винною у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, та призначити їй покарання у виді позбавлення волі на строк 9 (дев'ять) років з позбавленням права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування, органах державного управління та контролю, підприємствах та організаціях державної та комунальної власності на строк 15 (п'ятнадцять) років з конфіскацією всього належного їй на праві приватної власності майна.

Судовий розгляд у межах даного кримінального провадження здійснювався за відсутності обвинуваченої Андрієнко Л.А. (in absentia), яка показань суду не надавала, будь-яких клопотань від останньої на адресу суду також не надходило.

Відповідно до ухвали Луцького міськрайонного суду Волинської області від 22.10.2024 постановлено здійснювати спеціальне судове провадження за обвинувальним актом відносно Андрієнко Л.А., яка обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Повістки про виклик обвинуваченої Андрієнко Л.А. у судові засідання, а також інформація про процесуальні документи надсилались та публікувались відповідно до вимог ст. 323 КПК України.

Судом вживались заходи для виклику обвинуваченої Андрієнко Л.А. для забезпечення доступу до правосуддя, у зв'язку із чим остання викликала в судові засідання в порядку ст. 323 КПК України. Повістки про виклик опубліковувалися у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження, а саме у газеті «Урядовий кур'єр», на офіційному веб-сайті Луцького міськрайонного суду Волинської області, а також на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Таким чином, суд вважає, що наявні у справі документи свідчать про відмову Андрієнко Л.А., яка в свою чергу повинна була знати про розпочате кримінальне провадження, від здійснення свого права предстати перед українським судом за діяння вчинені на території суверенної України, юрисдикцію якої обвинувачена над собою не визнає, та захищати себе безпосередньо в такому суді, а так само свідчать про її наміри на ухилення від кримінальної відповідальності.

У той же час, ухилення обвинуваченої Андрієнко Л.А. від правосуддя, суд оцінює як реалізацію останньою її невід'ємного права на свободу від самозвинувачення чи самовикриття (п/п. «г» п. 3 ст. 14 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права, ст. 63 Конституції України), як одну з ключових гарантій презумпції невинуватості.

Водночас, дане кримінальне провадження здійснювалось за обов'язковою участю захисника, який був забезпечений державою з Західного міжрегіонального центру з надання безоплатної правничої допомоги.

Захисник обвинуваченої Андрієнко Л.А. – адвокат Коваленко Є.В. у судовому засіданні зазначила, що докази сторони обвинувачення ґрунтуються виключно на припущеннях, у зв'язку з чим, виходячи з принципів презумпції невинуватості, просила виправдати обвинувачену у пред'явленому обвинуваченні за недоведеністю вчинення нею правопорушення.

Враховуючи наведене, суд вважає, що стороною обвинувачення та судом вживалися достатні заходи щодо дотримання прав обвинуваченої Андрієнко Л.А. на захист та доступ до правосуддя, з урахуванням здійснення спеціального досудового розслідування та спеціального судового провадження.

Винуватість обвинуваченої Андрієнко Л.А. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, тобто у вчиненні умисних дій, які виразилися у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора повністю підтверджується зібраними в ході досудового розслідування та дослідженими під час судового розгляду доказами в кримінальному провадженні.

Так, допитаний в судовому засіданні в режимі відеоконференції свідок [Ім'я та прізвище] суду пояснив, що раніше був депутатом Марківської селищної ради Луганської області та по роду діяльності йому була відома Андрієнко Л.А., яка працювала секретарем та бухгалтером Марківської селищної ради. Після повномасштабного вторгнення РФ він перебував в смт Марківка до серпня 2022 року. В цей час візуально бачив Андрієнко Л.А. в смт. Марківка. Від місцевих людей йому стало відомо, що Андрієнко Л.А. почала працювати у відділі кадрів окупаційної адміністрації селища Марківка та пропонувала іншим людям працювати на різних посадах в Марківській селищній раді.

Допитана в судовому засіданні свідок [Ім'я та прізвище] суду показала, що вона і Андрієнко Л.А. виросли в одному селищі, спілкувалися як знайомі. Андрієнко Л.А. працювала секретарем в Марківській селищній раді, виконувала обов'язки голови селищної ради. Після окупації смт. Марківка, з перших днів Андрієнко Л.А. пішла на роботу в окупаційну адміністрацію. Бачила як вона в гарному одязі ходила на роботу, їздила скутером по селищу, по її поведінці було видно, що вона була рада. Її мати, яка на даний час проживає в смт. Марківка, казала їй, що Андрієнко Л.А. й досі працює в окупаційній адміністрації. На її думку, Андрієнко Л.А. добровільно пішла на співпрацю, оскільки хто не хотів співпрацювати – той не погоджувався. Вказала, що таку співпрацю пропонували їй та її дочці, але вони відмовилися.

Окрім показань свідків [Ім'я та прізвище] та [Ім'я та прізвище], винність Андрієнко Л.А. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, об'єктивно підтверджується також і іншими доказами дослідженими безпосередньо у кримінальному провадженні.

Так, з даних, що містяться в протоколі огляду від 07.06.2024 з додатками та доданим диском, вбачається, що старший слідчий – криміналіст СВ УСБУ у Волинській області Шульга І.Ю., з метою виявлення та фіксації відомостей щодо обставин вчинення кримінального правопорушення, провів огляд Інтернет-сайту «Офіційний сайт Муниципальное образование Марковский муниципальный округ Луганской народной республики» за посиланням <https://markovka.su/>, де публікуються новини (дані, інформація) про діяльність незаконно створеного органу влади – «администрация муниципального округа муниципальное образование Марковский муниципальный округ луганской народной республики», зокрема і незаконного структурного підрозділу «отдел по вопросам муниципальной службы и кадров Администрации муниципального округа муниципальное образование Марковский муниципальный округ луганской народной республики». В розділі «Администрация» підрозділі «Структура Администрации» встановлено фотозображення з підрозділами адміністрації, серед яких значиться «отдел по вопросам муниципальной службы и кадров». Також, виявлено документи з назвою «Положение об администрации муниципального округа муниципальное образование Марковский муниципальный округ луганской народной республики» та «Положение об отделе по вопросам муниципальной службы и кадров администрации муниципального округа муниципальное образование марковский

муниципальный округ лнр», в якому зазначено, що його підписала «начальник отдела по вопросам муниципальной службы и кадров администрации муниципального округа муниципальное образование марковский муниципальный округ лнр Л.А. Андриенко».

Із протоколу огляду від 07.06.2024 з додатками та доданим диском встановлено, що старший слідчий – криміналіст СВ УСБУ у Волинській області Шульга І.Ю., з метою виявлення та фіксації відомостей щодо обставин вчинення кримінального правопорушення, провів огляд Інтернет-сайту «Предоставление сведений из ЕГРЮЛ/ЕГРИП в электронном виде» на російській платформі, на якому розміщена інформація про «индивидуальных предпринимателей – физические лица, юридические лица, организации», зокрема інформація про їх реєстрацію в державі агресорі рф, в ході якого встановлено відомості про реєстрацію незаконних органів влади – «Администрация Марковского района Луганской народной республики» та «Администрация муниципального округа Муниципальное образование Марковский муниципальный округ Луганской народной республики».

Відомостями, що містяться в протоколі огляду від 07.06.2024 з додатками та доданим диском, зафіксовано проведення старшим слідчим – криміналістом СВ УСБУ у Волинській області Шульгою І.Ю. огляду Інтернет-сайту «глава луганской народной республики», на якому розміщена інформація про незаконні нормативні документи, серед яких «указ главы луганской народной республики «Об образовании администраций городов и районов луганской народной республики» від 03.03.2022, «указ главы луганской народной республики «Об упразднении администраций городов и/или районов луганской народной республики» від 15.08.2023 з додатками, «закон о внесении изменений в закон луганской народной республики «О местном самоуправлении в луганской народной республике» від 25.09.2023, якими стверджується факт створення незаконного органу влади «Администрация Марковского района лнр» та подальшого його переформатування у «Администрация муниципального округа Муниципальное образование Марковский муниципальный округ Луганской народной республики».

Відповідно до протоколу огляду від 07.06.2024 з доданим диском вбачається, що старший оперуповноважений 3 управління ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях Данилюк П.М., з метою виявлення та фіксації відомостей щодо обставин вчинення кримінального правопорушення, провів огляд публікації в месенджері «Telegram» у групі «Администрация Марковского муниципального округа» від 24.04.2024 із текстом: «23 апреля 2024 г., в рамках реализации акции «ЗА НАШИХ», которая приурочена к Национальному дню донора и направлена на поддержание и спасение жизней наших бойцов. Активисты Партии «Единая Россия», МГЕР и неравнодушные жители Марковского муниципального округа в количестве 31 человека приняли участие в данной акции. Главная черта, объединяющая этих людей – высокие моральные принципы, способность ощущать чужую боль как свою». На фотознімках, що розміщені з даною публікацією встановлено жінку, ідентифіковану як Андриєнко Лілія Анатоліївна, 17.05.1975 року народження.

З протоколу огляду від 20.05.2024 з додатками та доданим диском, встановлено, що старший оперуповноважений Марківського МРВ 3 управління ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях Гур'єв І.Р., з метою виявлення та фіксації відомостей щодо обставин вчинення кримінального правопорушення, провів огляд інтернет-сторінки «Телефонный справочник администрации Марковского района лнр», де в графі «Отдел по вопросам государственной гражданской службы и кадров» вказана «Андриенко Лилия Анатольевна», як «начальник отдела» і номер телефону «072-520-11-89».

Протоколом огляду від 07.06.2024 з доданим диском зафіксовано, що старший оперуповноважений 3 управління ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях Данилюк П.М., з метою виявлення та фіксації відомостей щодо обставин вчинення кримінального правопорушення, провів огляд публікації в месенджері «Telegram» у групі «Администрация Марковского муниципального округа» від 25.04.2024 із текстом «Сегодня принял участие в

мероприятти в рамках проекту «Мости дружбы». На фотознімках, що розміщені з даною публікацією, встановлено жінку, ідентифіковану як Андрієнко Лілія Анатоліївна, 17.05.1975 року народження.

З даних, що містяться в протоколі огляду від 17.03.2024 з доданим диском встановлено, що старший слідчий – криміналіст СВ УСБУ у Волинській області Шульга І.К. з метою виявлення та фіксації відомостей щодо обставин вчинення кримінального правопорушення, за участі свідка Романенко Т.Л. провів огляд публікації в месенджері «Telegram» у групі «Администрация Марковского муниципального округа» від 25.04.2024 текстом «Сегодня принял участие в мероприятии в рамках проекта «Мости дружбы». На фотознімках, що розміщені з даною публікацією свідок Романенко Т.Л. впізнала Андрієнко Л.А.

Відповідно до протоколу огляду від 07.06.2024 з доданим диском встановлено, що старший оперуповноважений 3 управління ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях Данилюк П.М., з метою виявлення та фіксації відомостей щодо обставин вчинення кримінального правопорушення, провів огляд публікації в месенджері «Telegram» у групі «Администрация Марковского муниципального округа» від 27.07.2023 з текстом: «Вечная память. Сегодня у Вечного огня состоялось возложение цветов ко Дню памяти и скорби жертв нападения ВСУ на город Первомайск. Почтим память жителей Первомайска, кого те страшные дни затронула украинская агрессия, пришли начальники отдела Администрации Марковского района лнр». На фотознімках, що розміщені з даною публікацією встановлено жінку, ідентифіковану як Андрієнко Лілія Анатоліївна, 17.05.1975 року народження.

Протоколом огляду від 07.06.2024 з доданим диском встановлено, що старший оперуповноважений 3 управління ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях Данилюк П.М., з метою виявлення та фіксації відомостей щодо обставин вчинення кримінального правопорушення, провів огляд публікації в месенджері «Telegram» у групі «Администрация Марковского муниципального округа» від 15.08.2022 з текстом: «15 августа в актовом зале Администрации Марковского района состоялось рабочее собрание начальников отделов администрации, а также предприятий и организаций Марковского района лнр, на котором были обговорены важные вопросы по подготовке к отопительному сезону». На фотознімках, що розміщені з даною публікацією встановлено жінку, ідентифіковану як Андрієнко Лілія Анатоліївна, 17.05.1975 року народження.

Із протоколу огляду від 10.08.2023 з доданим диском встановлено, що старший оперуповноважений 3 управління ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях Данилюк П.М., з метою виявлення та фіксації відомостей щодо обставин вчинення кримінального правопорушення, провів огляд публікації в месенджері «Telegram» у групі «Администрация Марковского муниципального округа» від 14.07.2022 з текстом: «14 июля в зале заседаний Администрации Марковского района лнр состоялось учредительное собрание Профсоюза Администрации Марковского района лнр». На фотознімках, що розміщені з даною публікацією встановлено жінку, ідентифіковану як Андрієнко Лілія Анатоліївна, 17.05.1975 року народження.

З протоколу огляду від 07.06.2024 з доданим диском, встановлено, що старший оперуповноважений 3 управління ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях Данилюк П.М., з метою виявлення та фіксації відомостей щодо обставин вчинення кримінального правопорушення, провів огляд публікації в месенджері «Telegram» у групі «Администрация Марковского муниципального округа» від 30.09.2023, яка містить ряд фотозображень, на одному з яких зображена Андрієнко Лілія Анатоліївна, 17.05.1975 року народження, з прапорцем рф в руках.

Відповідно до листа начальника Марківського МРВ 3 управління ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях від 19.06.2024 за № 54/14/2043 в ході проведених

оперативно-розшукових заходів встановлено, що Андрієнко Л.А. на теперішній час проживає за місцем реєстрації на тимчасово окупованій території Луганської області, а саме в будинку 103 по вулиці Дружби народів в смт. Марківка Старобільського району Луганської області та продовжує обіймати посаду начальника відділу з питань муніципальної служби та кадрів т.зв. «адміністрації Марківського муніципального округу лпр».

Наявність у Андрієнко Лілії Анатоліївни, 17.05.1975 року народження, громадянства України підтверджується заявою-анкетною для внесення інформації до Єдиного державного демографічного реєстру від 22.11.2016 з фотокарткою, яка досліджена безпосередньо у судовому засіданні, з якої вбачається, що останній Марківським РВ УДМС України в Луганській області 20.06.2014 видано паспорт громадянина України серії ЕН номер 983042.

Отже, Андрієнко Л.А. є суб'єктом кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Докази, що проаналізовані вище, відповідно до ст. 85, 86 КПК України, є належними та допустимими, а тому суд бере їх в основу даного вироку.

Окрім цього, сукупність наведених доказів є достатньою в контексті стандарту доведення «поза розумним сумнівом» для належної правової оцінки дій обвинуваченої.

Будь-яких інших доказів в ході судового розгляду сторонами, які були вільними у використанні своїх прав у межах та у спосіб, визначений КПК України, враховуючи, що суд, зберігаючи об'єктивність та неупередженість у ході розгляду даного кримінального провадження, створив їм необхідні умови для реалізації ними їхніх процесуальних прав та виконання процесуальних обов'язків, надано не було.

Крім цього, надаючи оцінку діям обвинуваченої, суд вважає за необхідне зазначити наступне.

Так, частиною 5 ст. 111-1 КК України передбачено відповідальність за добровільне зайняття громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, або добровільне обрання до таких органів, а також участь в організації та проведенні незаконних виборів та/або референдумів на тимчасово окупованій території або публічні заклики до проведення таких незаконних виборів та/або референдумів на тимчасово окупованій території.

З суб'єктивної сторони кримінальне правопорушення, передбачене ч. 5 ст. 111-1 КК України, характеризується прямим умислом.

Згідно з ч. 2 ст. 24 КК України прямим є умисел, якщо особа усвідомлювала суспільно небезпечний характер свого діяння (дії або бездіяльності), передбачала його суспільно небезпечні наслідки і бажала їх настання.

Тобто, варто зазначити, що у складі кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, важливе значення має добровільність (якщо особа здійснювала відповідні дії не добровільно, а під примусом (байдуже яким), склад правопорушення відсутній).

Наведеними вище доказами у їх сукупності та взаємозв'язку, зокрема дослідженими судом протоколами оглядів, встановлено, що з початком військового вторгнення РФ на територію України та окупації територіальних громад Луганської області, окупаційною владою держави-агресора незаконно створено відповідні територіальні псевдо-органи та окупаційні адміністрації населених пунктів, один з яких — т.зв. «Администрация муниципального округа муниципальное образование Марковский муниципальный округ луганской народной республики» (мовою оригіналу), де обвинувачена Андрієнко Л.А. добровільно зайняла посаду начальника так званого «отдела по вопросам государственной гражданской службы и кадров администрации Марковского района луганской народной

республіки» (мовою оригіналу), а з 24.11.2023 – начальника так званого «отдела по вопросам муниципальной службы и кадров Администрации муниципального округа: муниципальное образование Марковский муниципальный округ луганской народной республики» (мовою оригіналу), тобто посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих функцій, у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території, тим самим здійснила колабораційну діяльність.

Зазначене, факт призначення Андрієнко Л.А. на вищевказану посаду на підставі її заяви, а також показання свідків Корнєва А.М. та Романенко Т.Л., є беззаперечним свідченням невимушеності поведінки Андрієнко Л.А., відсутності будь-якого примусу щодо неї, а відтак, і цілковитої добровільності її дій.

На свідомість і добровільність дій обвинуваченої Андрієнко Л.А. також вказує характер таких дій та їх тривалість, оскільки підставою призначення на посаду була її особиста заява, окрім цього своїх повноважень обвинувачена не складає, не вчиняє жодних дій в дотриманні законних інтересів української держави, а навпаки продовжує обіймати посаду, пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих функцій, у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території, і протягом тривалого часу здійснює свої «повноваження» на цій посаді. Доказів того, що обвинувачена не мала можливість відмовитися від цієї посади суду не надано.

Окрім того, воєнний напад росії на Україну, який розпочався 24 лютого 2022 року окупація території Луганської області та встановлення на цій території окупаційних органів влади, мали відкритий характер. У цих умовах Андрієнко Л.А., будучи громадянкою України, постійно проживаючи на території Старобільського району Луганської області, яка протягом тривалого часу фактично була прифронтовою зоною, маючи достатній рівень освіти, знань, життєвого досвіду та відповідний вік, очевидно усвідомлювала суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачала їх суспільно небезпечні наслідки і бажала їх настання, тобто діяла з прямим умислом.

Отже, проаналізувавши зібрані у кримінальному провадженні докази, суд дійшов висновку про наявність у обвинуваченої антидержавницького мотиву і мети побудувати кар'єру з використанням факту встановлення окупаційної влади на території Марківської селищної територіальної громади шляхом зайняття посади у незаконно створеному органі влади, а відтак обвинувачена діяла на шкоду України, оскільки своїми діями допомагали окупаційній владі створити вертикаль незаконних органів влади, тим самим допомагали посилювати стійкість окупаційної влади на тимчасово окупованих територіях.

Таким чином, розглянувши кримінальне провадження з дотриманням положень ч. 1 ст. 337 КПК України, в межах висунутого обвинувачення, дослідивши безпосередньо в судовому засіданні наведені вище письмові докази у їх сукупності, надавши їм належну правову оцінку, відповідно до вимог ст. 94 КПК України, виходячи із загальних засад кримінального судочинства, створивши необхідні умови для реалізації сторонами їхніх процесуальних прав та виконання процесуальних обов'язків, враховуючи, що показання свідків Корнєва А.М. та Романенко Т.Л., дані ними безпосередньо в судовому засіданні, послідовними, відповідають іншим обставинам справи та підтверджуються дослідженими письмовими доказами, які, на думку суду, є належними та допустимими, не викликають сумнівів у їх достовірності, оскільки підстав ставити їх під сумнів у суду немає, тому суд бере їх за основу при постановленні даного вироку та приходять висновку про винуватість Андрієнко Л.А. у вчиненні умисних дій, які виразились у добровільному зайнятті громадянкою України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, кваліфікуючи її дії за ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Виходячи з зазначеного, судом поза розумним сумнівом, достовірно встановлено, що

Андрієнко Л.А. своїми умисними діями, які виразились у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, вчинила кримінальне правопорушення, передбачене ч. 5 ст. 111-1 КК України.

При обранні покарання суд враховує ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушення, яке, згідно з ст. 12 КК України, відноситься до категорії тяжких злочинів, характер діяння, форму й ступінь вини, мотиви вчинення кримінального правопорушення і дані про особу винної, яка раніше не судима.

Обставини, що пом'якшують покарання обвинуваченої Андрієнко Л.А., передбачених ст. 66 КК України, судом не встановлено.

Обставиною, що обтяжує покарання обвинуваченої Андрієнко Л.А., суд визнає вчинення злочину з використанням умов воєнного стану, що передбачено п. 11 ч. 1 ст. 67 КК України.

Відповідно до вимог ч. 2 ст. 65 КК України особі, яка вчинила кримінальне правопорушення, має бути призначене покарання, необхідне й достатнє для її виправлення та попередження нових кримінальних правопорушень. Згідно з ч. 2 ст. 50 КК України покарання має на меті не тільки кару, а й виправлення засуджених, а також запобігання вчиненню нових кримінальних правопорушень як засудженими, так і іншими особами.

Таким чином, зважаючи на те, що обвинувачена Андрієнко Л.А., як громадянка України, вчинила умисний тяжкий злочин проти основ національної безпеки України в період встановленого в Україні воєнного стану, фактично підтримуючи ідеї військово-політичного керівництва російської федерації щодо політичної, ідеологічної, національної нетерпимості та ненависті до української нації та державності, й антиукраїнські рухи, спрямовані на відокремлення від України частини її території і населення та націлені на агресивну ідеологічну мотивацію і розповсюдження таких же настроїв у решті населення Луганської області та інших тимчасово окупованих територій і заперечення української державності, а також посилюючи стійкість окупаційної влади на тимчасово окупованих територіях, тому суд, з врахуванням наведеного, особи обвинуваченої, її віку, підвищеної суспільної небезпечності даного злочину, його тяжкості, наявності обставини, що обтяжує покарання та відсутності обставин, що його пом'якшують, а також приймаючи до уваги принципи законності, справедливості, обґрунтованості та індивідуалізації покарання, вважає, що виправлення та перевиховання обвинуваченої не можливе без ізоляції від суспільства та призначає їй покарання за ч. 5 ст. 111-1 КК України, в межах санкції частини статті, у виді позбавлення волі на певний строк з позбавленням права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування, органах державного управління та контролю, підприємствах та організаціях державної та комунальної власності, з конфіскацією усього належного їй на праві приватної власності майна.

Разом з цим, призначаючи обвинуваченій Андрієнко Л.А. додаткове покарання у виді конфіскації майна, суд враховує положення ч. 2 ст. 59 КК України, відповідно до яких конфіскація майна встановлюється за тяжкі та особливо тяжкі корисливі злочини, а також за злочини проти основ національної безпеки України та громадської безпеки незалежно від ступеня їх тяжкості і може бути призначена лише у випадках, спеціально передбачених в Особливій частині цього Кодексу, тому, зважаючи, що Андрієнко Л.А. вчинила злочин проти основ національної безпеки України і санкції ч. 5 ст. 111-1 КК України передбачає конфіскацію майна, тому вважає за необхідне призначення додаткового покарання у виді конфіскації усього належного Андрієнко Л.А. на праві приватної власності майна.

Водночас, призначаючи обвинуваченій Андрієнко Л.А. додаткове покарання у виді позбавлення права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування, органах державного управління та контролю, підприємствах та організаціях державної та

комунальної власності, що передбачене санкцією ч. 5 ст. 111-1 КК України, суд виходить того, що у висновку щодо застосування статті 55 КК України, викладеного у постанові Об'єднаної палати Касаційного кримінального суду Верховного Суду від 04.09.2023 у справі № 404/2081/22 (провадження № 51-130 кмо 23), зазначено: «Згідно з положеннями ст. 55 К у випадку, коли санкцією відповідної частини статті Особливої частини КК передбачені можливість призначення особі додаткового покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, суд, визнаючи особу винуватою у вчиненні відповідного кримінального правопорушення, має право призначити таке додаткове покарання незалежно від того, чи обвинувачений обіймав певну посаду або займався певною діяльністю на час вчинення кримінального правопорушення».

Також, необхідно зазначити, що, враховуючи конкретні обставини справи, суд не знаходить підстав для застосування до обвинуваченої вимог ст. 75 КК України ч. 1 призначення їй покарання із застосуванням ст. 69 КК України.

За глибоким переконанням суду, саме така міра покарання є законною, обгрунтованою, справедливою, необхідною, співмірною характеру вчинених дій та достатньою для виправлення обвинуваченої та попередження вчинення як нею, так і іншими особами кримінальних правопорушень.

Враховуючи, що до Андрієнко Л.А. застосовано додаткове покарання у виді конфіскації майна, суд вважає за необхідне, з метою забезпечення конфіскації майна залишити діючим захід забезпечення кримінального провадження у виді арешту майна останньої, а саме земельної ділянки з кадастровим номером: 4422586600:18:006:0040 прощею 7.08 (га), склад угідь: рілля, реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна 1248368644225, який було застосовано ухвалою слідчого судді Луцького міськрайонного суду Волинської області від 20.06.2024 (справа № 161/11714/24, провадження № 1 кс/161/3232/24).

Даних щодо наявності речових доказів та процесуальних витрат у даному кримінальному провадженні прокурором не надано.

Окрім цього, оскільки розгляд кримінального провадження здійснювався за процедурою спеціального судового провадження, суд вважає за доцільне залишити без змін запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, обраний ухвалою слідчого судді Луцького міськрайонного суду Волинської області від 20.06.2024 в порядку ч. 6 ст. 193 КПК України щодо обвинуваченої Андрієнко Л.А. – до її затримання.

Керуючись ст. 368, 370, 374 КПК України, суд, -

У Х В А Л И В :

Андрієнко Лілію Анатоліївну, 17.05.1975 року народження, визнати винною у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, призначивши покарання у виді позбавлення волі на строк 9 (дев'ять) років з позбавленням права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування, органах державного управління та контролю, підприємствах та організаціях державної та комунальної власності на строк 15 (п'ятнадцять) років, з конфіскацією усього належного їй на праві приватної власності майна.

Строк відбування покарання Андрієнко Лілії Анатоліївні, 17.05.1975 року народження, рахувати з моменту приведення вироку до виконання, тобто з моменту фактичного затримання.

Обраний в порядку ч. 6 ст. 193 КПК України щодо Андрієнко Лілії Анатоліївни, 17.05.1975 року народження, запобіжний захід у вигляді тримання під вартою – залишити без змін.

Арешт накладений ухвалою слідчого судді Луцького міськрайонного суду

Волинської області від 20.06.2024 (справа № 161/11714/24, провадження № 1-кс/161/3232/24) на земельну ділянку з кадастровим номером: 4422586600:18:006:0040, прощею 7.08 (га), склад угідь: рілля, реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 1248368644225, у зв'язку з необхідністю виконання додаткового покарання у виді конфіскації майна, – залишити без змін.

На вирок може бути подана апеляційна скарга до Волинського апеляційного суду протягом тридцяти днів з дня його проголошення через Луцький міськрайонний суд Волинської області.

Вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції.

Учасники судового провадження мають право отримати в суді копію вироку.

Копію вироку після проголошення негайно вручити захиснику обвинуваченої та прокурору.

Інформацію про ухвалений вирок, опублікувати у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження згідно з положеннями статті 297-5 КПК України та на офіційному веб-сайті суду.

ГОЛОВУЮЧИЙ: /підпис/

Згідно з оригіналом.

Суддя Луцького міськрайонного суду

В.М. Покидюк

Всього в копії 1
Забудовано 10.11.2025 р
Секретар с/з
Матвійчук Н